

TURNUL VEGHETOR

Vestirea Prezentei Lui Christos

STANCA VÂRSTELOR
Alt fundament nime nu
poate pune.
O RĂSCUMPARARE
PENTRU TOTI

"Păzitorule, Cât Mai Este Din Noapte?
Iacă sosește dimineța, dar întunecoasă ca
noaptea! Isaia 21: 11, 12.

D. CHR. 1920 — D. A. 6048

Vol. III. FEBRUARIE 1920 No. 2.

CONTINUTUL

Ioan și Petru devin învățăceii lui Isus	19
El trebuie să crească ca să scud	19
Modestia e Un mărgăritar	20
Poate fi ceva bun din Nazaret	20
Continuare din Studiul în Scripturi Vol. 6, cap IV	21
Creatura Nouă mai dinainte predestinată	21
Compania Mare	23
Felurite alegeri în trecut	23
Chiar pentru acest mărșă scop te-am	24
redicat pe time	24
Alegerea lui Israel	25
Alegerea Creaturii Noi	26
Chemăți după a Sa găsiți cu cale	27
Dar Dumnezeu e pentru noi	28
Să ne facm sigură Chemarea și Alegerea	28
noastră	28
Cunoscând alegerea noastră de la Dumnezeu	30
Intrebările din Volumul al 6-lea, cap IV	31
Prin multe strămtorări vom intra în Impă	31
răția Cerului	31

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (masele de popoare neliniștite, ne-mulțămite) de aguduirea valurilor; că oamenii sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societăți): căci puterile cerurilor (eclésiasticul, religiunile) vor fi aguduite astfel voi-când veți vedea a-cesten, ridicat capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.—Marcu 13:29. Lucea 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LUI

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori instrumentul în dezvoltarea instrucției scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturii". El e cu totul și exclusiv devotat la lămurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai servește ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (necunoscuții sectele la care ei aparțin) să adună la studierea Cuvântului Divin, dar el e deasemenea un mijloc să deslușească puncturile și subiectele până aci dificultuoase și conflicte, ușorând calea cercărilor de Biblie la armonizarea Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum una așa general respins.—Rescumpărarea prin sângele, prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un locuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6) Clădind în sus pe acest fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Cori. 3:11-15. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvântului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce e împărăția Misteriului care ... a fost ascuns în Dumnezeu.... și intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință!"—Care în alte Vârste n'au fost făcute cunoscut fiilor oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinței sale, potrivit găsirei Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor convenite, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul!"—Efes. 3:5-9, 10. 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și crezurile omenești, pe când să sârguește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvântare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e expresată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoită credință promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebuițat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvântările lui Cuvântul Divin infalibil care referențe sunt continual făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVATA

Că biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Maiestria Sa", că construcția ei a fost în progres dealungul Vârstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Alcașă Peatră Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla intrarea la El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes 2:20. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și cind ultima a acestor "pietre vii" "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măestru le va aduce laolaltă în Învierea Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om". "O Rescumpărare pentru toți"—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim 2:5-6.

Că Sperața Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "vedea așa precum El este." fi "părtași de matura divină," și împărțișitor la gloria Lui ca împreună-moștenitorii Lui—1 Ioan 3:2 Ioan 17:24 Rom 8:17 2 Petru 1:4.

Că Sperața pentru lume zace în binecuvântările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de împărăția lui Christos Milenială—Restatornicirea a toate ce au fost pierdute în Adam, la toți viitorii și ascultătorii, în mâinile gloriificatului Rescumpărător și gloriificata Sa Biserică—pe când toți nesupușii și stricații dimpreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distruși —Fapte 3:19-23.

TURNUL VEGHETOR

TURNUL VEGHETOR Apare Iodată la lună.

ORGAN RELIGIOS SA OCUPA NUMAI CU EXPLICAREA SFINTEI SCRIPTURI

ADRESA: "TURNULUI VEGHETOR," 924 SEMINOLE AVE. DETROIT, MICH., U. S. A.

ABONAMENTUL PE UN AN \$1.00. AFARĂ DIN STATELE UNITE, COASTA DUBLU. (INDOIT)

La cei cari nu au bani și nu'i pot abona le trimitem GRATIS numai dacă ne înștiințază printr-o cartă poștală ori epistolă.

THE EDITORIAL COMMITTEE

THIS JOURNAL IS PUBLISHED UNDER THE SUPERVISION OF AN EDITORIAL COMMITTEE, AT LEAST THREE OF WHOM HAVE READ AND APPROVED AS TRUTH EACH AND EVERY APPARRING IN THESE COLUMNS. THE NAMES OF THE EDITORIAL COMMITTEE: J. F. RUTHERFORD, W. E. WAN AMBURGH, F. H. ROBINSON, GEO. H. FISHER, W. E. PAGE.

ATENȚIUNE

Toți abonamenții sunt rugați a observa pe adresa lor, pe fașa foiei când să împlinește timpul lor. Și sunt rugați a-și reînoui abonamentul, sau să ne înștiințaze, că voesc continuarea trimiterei mai departe, sau nu.

"SEMNELE TIMPULUI" Protecția Domnului din Matei 24 explicată. E o descriere potrivit timpul present.

O MANĂ DE AJUTOR PENTRU STUDENȚII (CERCĂTORII) BIBLIEI.

Planul Vârștelor, care explică toate vârștele timpului din trecut prezent și viitor; și mai ales de ce a permis Dumnezeu Răul în lume preste 6,000 de ani și rămănea-va tot deuna așa, sau că cu venirea împărăției lui Dumnezeu după care ne rugăm: "Vie împărăția Ta, și facăse voia Ta, precum să face în ceri așa și pe pământ," care va schimba și înălțura Răul pentru Etern? Aceasta e o carte, care de Studenții Bibliei e numită "Cheea Scripturii" prin care să poate ajunge numai în o deplină cunoștință despre Adevăr. Legată în pânză fină și aurită, coastă numai. 75c.

Cortul întrunirei legat simplu 25c.
Mana o carte care cuprinde un text din Scripturi în fiecare zi 25 și 50c.

Cantarea cântărilor un exemplar de 16 pagini explică cele 8 capitole scrise de Solomon coată 10c.

Care este Evanghelia Adevărată? Ce zic Scripturile despre Iad? Parabola cu bogatul și săracul Lazar. Parabola Oilor și a Caprelor. Pedepasa Vecinică Lacul Focului și puicioasă. Deavolul Feara și Profetul Mincinos chinuși. Nelegtuși înturnași în Iad. Explicarea completă despre "Iad" "ghehena" "abis" "tartar" și etc. coastă numai. 10c.

Ce este sufletul? O explicare studiată la lumina Sfintei Scriptură 10c.

Testamenturi legate în pânză hârtie groasă, cu Psalmi 33c.
Testamenturi legate în piele fină, cu Psalmi. 80c.
Biblie No. 15, legată în piele foarte fină cu referențe și mape. \$1.10c.

Biblie No. 16, legată în piele fină cu referențe și mape \$2.55c.

No. 17, legată deasemenea în piele dar mai simplă... \$2.05c.
Biblie No. 18, legată în pânză cu pereți și hârtie groasă \$1.45c.

Toate bibliile sunt 7x5 (oh) în quadrat cu mape și referențe egal.

Deasemenea trimite o cartă poștală pentru literatură gratis, și vei primi următoarele: "Unde sunt Morții?" "Tălharul în Rai." "Lumea în Foc." "De ce fac Națiunile Resboi?" "Căderea Babilonului."

TURNUL VEGHETOR

Și Vestirea Prezenței Lui Christos

VOL. III.

Februarie, 1920.

NO. 2.

IOAN ȘI PETRU DEVIN ÎNVĂȚĂCEII LUI ISUS

IMPARĂȚIA DE MURT AȘTEPTATA DE IUDEI, ȘI MAI PE URMA ANUNȚATA — "EL TREBUE SĂ CREASCĂ, DAR EU TREBUE SĂ SCAD" — DOI URMAȘI A LUI ISUS — "E CAUTĂȚI VOI?" — ANDREI CAUTĂ PE PETRU, ȘI FILIP PE NATANAEL — POATE VENI CEVA BUN DE LA NAZARET?"

"Isus a zis urmiază-mi Mie." — Ioan 1:29-43.

MISIUNEA lui Ioan a fost de a mărturisi despre Isus. El l'a cunoscut pe Isus de mic până la vârsta de bărbat; și ca veri după corp, e foarte posibil că ei au discutat felurite părți din Legea Dumnezească, și ei au avut un fel de misiune cu privire la serviciul Domnului. Când a zis Ioan, "Eu nu l'am cunoscut" (Ioan 1:31), e învederat că nu l'a cunoscut ca pe un Miel a lui Dumnezeu până când Spiritual Sfânt i'a arătat ca pe un astfel. Niçi Isus niçi Ioan nu au putut începe serviciul lor public până când au ajuns etatea de 30 de ani fiind că aceasta a fost o parre din lege, dar Ioan fiind șase luni mai bătrân a avut privilegiul de a începe serviciul său mai degrabă cu șase luni de cât Domnul nostru. În decursul acestui period mic Ioan a făcut o mare mișcare de reformare, solia lui a fost, "Pocăiți-vă pentru că s'a apropiat Impărăția lui Dumnezeu." — Mateu 3:2.

Iudeii au așteptat de sute de ani după Impărăția lui Dumnezeu; ei au recunoscut că Impărăția dată lui Saul, David și Solomon, etc., nu s'au împlinit promisiunea, și că o Impărăție într'un senz mai mare și subt unul mai vrednic decât David și cu totul mai mare decât Solomon, au așteptat ei. Apostol ne asigură că acest cuget continuu a fost totdeauna înaintea minții lor. (Fapte 26:7) De aceea misiunea lui Ioan a fost cătră națiunea Iudeică anunțând că promisiunea Divină să îplinește și Impărăția e aproape, și Iudeii să se pregătească de a primi favoarea divină, și ei să se căiască de păcate și să se întoarcă cătră Domnul. Si după cum Domnul nostru a zis adese ori că dacă națiunea Iudeică ar fi crezut în Ioan și ar fi lucrat în aceea credință, ei ar fi fost în stare să primească și pe Domnul, și li s'ar fi împlinit grațioasa promisiune a împărăției la care ei au fost moștenitori, ca semnăntă a lui Abraam.

"EL TREBUE SĂ CREASCĂ EAR EU SĂ SCAD."

În legătură cu pocăința pe care Ioan a predicat-o și de asemenea a botezat în apă pe acei cari s'au

pocăit și au dorit de a simboliza în apă spălarea păcatelor lor cari le au făcut în contra legeri și a legământului. Pe când Ioan boteza a venit și Isus de asemenea ca să fie botezat. Ioan să retrăgea șfînd că Isus nu avea păcate de a fi spălate; dar Isus il silia din pricina pe care El nu a explicat'o lui Ioan, și Ioan să învoii.

Aceasta a fost în legătură cu botezul simbolic în apă, după care numai decât a urmat consacrarea Domnului la moarte când a fost de 30 de ani de etate, și a fost o declarație publică de supunere la moarte, încât Părintele Ceresc a mărturisit la conceperea Sa la natura Divină. Noi nu avem informație că cineva afară de Ioan ar fi mărturisit pogorârea Spiritului Sfânt asupra lui Isus, dar Ioan a mărturisit că a văzut Spiritul Sfânt pogorându-se, și că Domnul când l'a trimis să predice i'a arătat că acesta va fi semnul prin care el cu siguranță să poată cunoaște pe Mesia. (Ioan 1:32, 33.) Aceasta a fost în armonie cu ceea ce a declarat învățăcelilor săi adeseori când Isus trecea pe acol: "Eată Mielul lui Dumnezeu care rădică păcatele lumii!" Ioan fără îndoială a așteptat ca unii din învățăceii săi să înceteze de a mai lucra cu el și să urmeze lui Mesia. Într'adevăr el a declarat lor, "El trebuie să crească, dar eu trebuie să scad."

Doi cari au auzit mărturia numai decât au urmat lui Isus cu privire în strânsă legătură cu capul de la fântâna Adevărului; și toți trebuie să primească mersul lor cuvincios. Ioan propuse, că astfel de curs ar fi de-a urma Domnului după cum a fost însuși mersul Domnului pe cît se poate mai aproape și a căuta de a fi în strânsă societate și comunicare cu El. Si mersul lui Ioan a fost unul nobil și tăgăduitor de sine, care de asemenea apelează la toți aceia cari au minte dreaptă la acest subiect. Aceasta propune că toți servi Domnului să bașe de seamă la Domnul și nu la ei înșiși. Fie care să se sirguiască de a arăta la omênime Mielul lui Dumnezeu și să nu caute ale sale. Si aceasta e bine a ne aminti că urmând lui Isus, în cel mai bun senz a condițiunelor, semnifică că noi urmăm în urmele lui, să stăruim a face aproape tot ceea ce noi

putem face, ceea ce El însuși ar face astăzi dacă ar fi în locul nostru, să luăm lecția noastră din ceea ce a făcut El, și a zis personal, și din instrucțiile cari le au lăsat locul nostru, să luăm lecția noastră din ceea ce a făcut pentru noi prin Apostoli, cu privire la pași de societate în suferințele Sale, calea care duce la mărire și împărțire în Impărăția Sa. Domnul să lasă aflat de toți acei cari îl caută cu plăcere din îndemnuri adevărate; și la așa unii le dăruiește din ce în mai deplină împărțire cu El. "Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți ceea ce eu vă ordinez." — Ioan 15:14; 2 Corinteni 4:5.

MODESTIA E UN MĂRGĂRITAR.

Evangelistul ne arată numai numele a unuia din aceștea doi cari mai întâi au auzit pe Ioan Botezătorul vorbind despre Isus. În general s'a învățat, că Ioan însuși a fost încă unul care s'a reținut de a se arăta că el de asemenea a fost unul de frunte în scrierile sale, chiar după cum în alt loc vorbește despre el însuși ca și de "învățăcelul pe care Domnul l'a iubit." Modestia e un mărgăritar ori unde se află; e un dar a Spiritului, cari toți dintre urmașii Domnului să crede a o avea în măsură cât de mare să poate care să cât de bine lustruită.

Istoria cum Andrei a aflat pe Petru și cum Filip a aflat pe Natanael (care să crede că ar fi învățăcelul care în alt loc să numește Bartolomeu) e interesant, și să dovedește că a avut adevărată supunere și fără iubire de sine și fățarnic, și că dorința lor a fost de a spune și la alții adevărul la care ei s'au împărțășit. Acesta e spiritul adevărat de a fi învățăcel: după ce au aflat marea lumină a lumii, prin care a văzut ceva din lățimele, lungimele, afunzimele și înălțimele caracterului Planului Divin, noi suntem și trebuie să fim curioși de a servi tot aceea favoare la alți. Și a dori serviciul Domnului și Adevărul, și noi ca urmași să fim tari în noi de a ne face statornici ca nimenea să nu ne poată respinge de la lucrurile cele bune prin iubirea de sine și altele. Într'adevăr dacă noi avem Spiritul Domnului, care e Spiritul Adevărului, Spiritul de învățăcel adevărat, noi vom fi așa de curioși încât vom face cunoscut vestea de bucurie mare, încât chiar viața de ne-ar costa pentru frații noștri a le ajuta "să easă din întuneric la minunata Sa lumină."

Va fi notat că aceștea cari au aflat pe Domnul au fost plini de credință cu privire la Mesia, despre care

Moisi a scris în cele cinci cărți a Testamentului Vechi, numite legea, și despre care asemenea toți Profetii au scris — Isus din Nazaret, socotit a fi fiul lui Iosef. Ei n'au învățat nimic că Iosef nu a fost tata lui Isus.

POATE FI CEVA BUN DIN NAZARET?

Respunsu lui Natanael: "Poate fi ceva bun din Nazaret? Aceasta ne amintește prejudețiul care acum există în unele părți din care poate ori nu să poate aștepta ceva bun după privirea unora. De exemplu unii dintre frații Englezi ne spun că când adevărul prezent a fost adus la atențiunea lor, ei au fost înduplecați de a nu'l respecta, ei au considerat că nu merită nici de a l' cerceta, simplu fiind că a eșit din America; de și ei putea să aștepta multe lucruri folositoare care es din țara aceasta, ei nu au așteptat ceva mai multă lumină ca să vină din America în privința deșlușirii *Scripturilor*, lor li să părea că fie care American cu această veste ar fi unul care caută a înșela și a amăgi spre a să îmbogăți; dar a fost cel din urmă loc în creștinătate în care Domnul să cauzeze lumina Secerișului să lucească în depărtare spre binecuvântarea popoarelor. În fact fără indoială, mulți locuitori a multor țări au fost împedecați de a cerceta care acum și de un timp încoace a fost și e o "hrană la timp potrivit pentru casa credincioasă." America a ajuns să fie Nazaret pentru ei, dar ei nu primesc nimic de felul acesta din această țară. Dar nu e neceasar a merge la alte țări dea afla prejudeții de felul acesta.

Alți vor întreba ce dominațiune respinge această învățătură religioasă? și când li se spune că nici o sectă sau parte nu aprobează această învățătură, și că nu sunt mulți dintre oameni străluciți, nu sunt mulți bogați, nu sunt mulți înțelepți sau alți oameni din lume nu sunt interesanți nici într'un senz, încât zic în sine dacă alți nu sunt interesanți apoi hm-hm-hm, ce aștepti tu? Poate să vină ceva bun din Nazaret? Ori și cum toți cari sunt de caracterul lui Natanael, "Israeliti adevărați, în cari nu este viclenie," vor învinge prejudețiile lor după o bună cercetare, vor afla îndestulare dovezi *multămitoare* "cari nimic altceva nu i'ar pute îndestula." Respunsul nostru cel mai înțelept la toți acei cu prejudeții împotrivoare la vestea Dumnezească să fie de aceea părere ca Filip care a zis, "Vino și vezi" încearcă, examinează, probează însuși. — Apocalips 14:4. Z. '19—270.

CONTINUARE DIN STUDII IN SRCIPTURI VOL. 6, CAP IV

CRETURA NOUA MAI D'NAINTE PREZISA SAU PREDESTINATA.

PRIVIRE GENERALA DESPRE ALEGERE. — CUGETUL A DEVARAT. — NU EVATAMARE PENTRU CEI NE-ALESI — DEOSEBIRE INTRE CEI "ALESI" SI FOARTE "ALESI" "ESTE UN PACAT SPRE MOARTE." — "E UN LUCRU INFRICOSAT A CADEA IN MANELE VIULUI DUMNEZEU." — TURMA MARE. — VESTMITELE LOR SPALATE IN SANGELE MIELULUI SI ALBITE. — VIA ALEASA SI RA MURILE. — DIFERITE ALEGERI IN TRECUT. — NICI UNA DIN ACESTE N'A FOST ETERNA. — JACOB SI ESAU TIPURI. — "PE IACOB AM IUBIT" — "PE ESAU L'AM URAT. — FARAON — "CHIAZ PENTRU ACEST SCOP MARE TE-AM RADICAT PE TINE." DUMNEZEU NICI ODATA NU CORECTEAZA VOIA. — PENTRU FARAON NU A FOST EXCEPTIE LA ACESTA REGULA. — "DUMNEZEU A IMPETRIT INIMA LUI FARAON." — NATIUNEA LUI ISRAEL ALEASA. — "APOI CE AVANTAJ AU AVUT IUDEII? MULT PE ORI DE CALE." — ALESA "CRETURA NOUA." — SEMNIFICAREA "HARULUI." — ILUSTRATIA "INSUSIREI REGELUI" — PREDESTINATI A FI CONFORM FIULUI SAU. — CHEMATI DUPA PROPUNEREA SA DE MAI NAINTE." — CLARIFICAREA SI CARACTERUL CELOR CHEMATI. — "DACA DUMNEZEU E PENTRU NOI." — VOIIBII DIN ARGUMENTE DIN ARGUMENTELE APOSTOLILOR. — SA NE FACEM SIGURA CHEMAREA SI ALEGEREA NOASTRA. — CURSUL RASEI. — "EU ALERG LA TINTA". — CUNOASTETI ALEGEREA VOASTA DE LA D-ZEU."

INVAȚATURA despre alegere, după cum a fost în general înțeleasă, e una foarte respingătoare, plină de partenizare și nedreptate; dar aceasta e rezultatul neînțelegerii Cuvântului lui D-zeu în acest subiect. Alegerea care e învățată în Scripturi, care noi ne sirguim a o desluși, trebuie să fie unită de cele mai mărețe învățături a Bibliei—care nu numai că e fondată pe har ci de asemea pe dreptate și cuvântă. — și cu totul nepărtinitoare. Privirea falsă a alegerii, pe scurt adevărită, e că Dumnezeu a condamnat întreagă rasa omenimei la chin etern, și spre a mintui această rasă a "ales o turmă mică" numai — și permițând pe cei rămași ca să meargă în chinuri ne-spuse pe cari înțelepciunea lui D-zeu a prevăzut astfel de loc încă mai înainte de creare. Credința Westminster, care e cea mai vrednică adevărită a acestei priviri false care există, cu deosebire declară că aceasta "aleasă turmă mică" nu are a fi considerată ca mântuită pentru oare care merit ori vrednicie din partea lor, ci numai simplu din voia suverană a lui D-zeu.

164 §1. Cugetul adevărat în privința alegerii, privirea pe care noi o vom arăta e una pe care St. Scriptură o supoartă pretutindena, care e contrară la cea falsă: St. Scriptură arată că moarte și nu chin etern este pedeapsa pentru păcat asupra rasei noastre, și a cuprins pe fiecare membru din această rasă prin ne—ascultarea unui om; harul lui D—zeu e manifestat că prin Răscumpărarea care s' a făcut prin Izus Christos toată lumea e răscumpărată prin sacrificiul său, care o fost "indestrulători pentru (ispășirea păcatelor noastre (a Bisericii); și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru păcatele lumii întregi." (1 Ioan 2:2). D-zeu a ales ca numai singurul Său conceput să aibă privilegiul de a răscumpăra omenimea pe iusăși costul vieții Sale; și ca o resplată pentru aceasta El să fie foarte înalțat la natura Divină, (Vezi Volumul 5., cap V.) și în fine să "binecuvinteze toate familiile de pe pământ" pe cari îi va trezi din somnul morții, aducându-i la cunoștința Adevărului, ajutând pe cei bine-voitori și ascultători la o deplină perfecție a vieții omenescă, și la o mai multă fericire și binecuvântare decât au fost condițiunile în Eden.

§2. Dumnezeu deasemenea a ales că să aibă un număr de "sfinti" subț Unicul Născut ca împreună moștenitori

cu El în mărire onoare și nemurire ca Creaturi Nouă, în lucrul de a binecuvânta și restatornici omenimea. Vârsta Evanghelică nu a fost pentru scopul de a restaornici și a binecuvânta lumea, ci numai pentru scopul de a chema din lume o turmă mică de a compune pe "cei foarte aleși" a lui D-zeu; —cărora să li să dee ocaziune de fi încercată credința, iubirea și ascultarea, și astfel să-și "facă sigură chemarea lor." (2 Petru 1:10.) Dar chemarea și alegerea acestei "mică Turmă" în acest mod în care să alege nu face greutate, nici nu vatămă pe cei ne-aleși, cari nici într'un senz nu sunt condamnați fiind că nu sunt aleși sau chemați. — și ocaziune a trecut pe lângă ei. Chiar așa, majoritatea acestei țeară nu sunt vătămați nici condamnați când să întâmplă vr'o alegere de oficii pentru guvern și ei nu au fost printre cei aleși. După cum e obiectul alegerii, de a alege persoane potrivite pentru a-faceri pământești, și pentru a aduce beneficiurj la pooor prin legi înțelepte și administrații bune, tot așa a aranjat D-zeu binecuvântarea spre a nu face pagubă la cei ne-aleși ci bună-voința e ca să le lucreze la toți o binecuvântare. Numai cei aleși vor avea ocaziunea de a compune judecătorii Regești, preoți și Regii Vârstei Milineu lui, subț a-cărora servicii toate familiile pământului vor fi binecuvântate.

165 §1. Scriptura face o deosebire între cei "aleși" și foarte "aleși": cea din urmă expresiune dă de înțeles că cuvântul "ales" poate fi înțeles ca și când s'ar întrebuița la toți cei ce vin în anumite condiții de relațiune cu D-zeu, în care ei au speranța de nemurire, fiind membri a Bisericii mărită; totuși ei pot să căda în lături și astfel să încete de a fi din clasa aleasă. In alte cuvinte, toți cei din clasa consacrată cari primesc chemarea înaltă a lui D-zeu spre a deveni Creaturi Nouă sunt socotiți ca și uni aleși când numele lor sunt însemnate în cartea vieții a Mielului și coroana s'ar da la alții (Apoc. 3:5,11), și așa ei ar înceta de a fi Biserica aleasă. Cei "Foarte aleși," din contră, ar semnifica pe acei cari în fine au bodândit binecuvântările la cari D-zeu a chemat pe credincioșii Vârstei Evangheliciei — acei cari i-și "fac sigură chemarea și ale alegerii lor" prin credincioșie la condițiile lor puse până la moarte.

§2. Două clase sunt aduse înaintea atențiunii noastre în Scriptură cari lipsesc de a-și face sigură chemarea și alegerea lor. Una din aceste clase nu foarte număro-

să, ori și cum, noi avem pricină să credem, nu numai că vor perde resplata celor aleși, dar în adăugare vor perde însăși viața. — în moartea a două. Acestea sunt descrise de Apostol Ioan, care vorbește despre clasa Biserica, și zice, "Este păcat care nu e spre moarte, (și) este păcat spre moarte; pentru care eu nu zic să vă rugați." (1 Ioan 5:16.) Va fi fără de folos de a să ruga pentru acei cari păcătuiesc spre moarte. Acel păcat e descris în St. Scriptură ca și unul care e în contra *Spiritului Sfânt* a lui D-zeu — păcat care a fost făcut cu voia și cu totă cunoștința, și nu din greșală sau din necunoștință; ci cu voia stăruitoare s'a dat înșălăciunei. — 2 Tesal. 2:10-12.

166 §1. Apostol Petru și Iuda amintesc despre această clasă aproape în același limbaj. (Vezi Iuda 11-16; 2 Petru 2:10-22.) Aceștea toți au aparținut odată între cei aleși a Bisericii. (Nici unul dintre aceștea nu sunt din lume, care în prezent nu sunt sub probă sau sub judecată, acărora încercare va veni sub Domnia Impărăției Milineale.) Aceștea, în loc să alerge în urmele Domnului după Spirit, pe calea sacrificiului, ei mai bine aleargă în poștele și doriațele lor; și gura lor vorbește vorbe aspre și mărețe spre a plăcea oamenilor și avantajul lor pentru că ei caută iubirea de sine, ei sunt foarte departe de legământul consacrării lor până la moarte. (Iuda 16.) Descripția lui Petru despre această clasă e cu totul mai lămurită. El declară că ei sunt astfel ca și unii cari au "scăpat de corupția și înșălăciunea lumii prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, și au devenit incurcați eară și învinși," asemenea "cânelui care s'a întors la vârsătura lui, și mocirla a devenit pentru ei o scâldătoare plăcută." Apostol Petru îi comparează cu. Balaam care a părăsit căile dreptății pentru câștiguri pământești. Cuvintele sale dau de înțeles că această clasă să va afla mai cu seamă printre învățătorii Bisericii, și mai ales la sfârșitul aceste Vârste, și partea umblării lor va fi de a "vorbi rău" de acei pe cari Domnul i'a onorat și i'a "așezat" în corpul Său.

§2. În epistola către Ebrei noi avem două descripții despre această clasă cari cad în lături și înceată de a mai fi dintre cei aleși. În cel din tăi (6:4-9) Apostol să pare că arată pe unii, cari după ce au gustat darurile și puterea vârstei viitoare, și după ce au fost făcuți părtași la Spiritul Sfânt și după ce au fost primiți ca membri a clasei aleasă, cad în păcat—nu prin slăbiciunea cărnei și înșălăciunile Adversarului de care ei nu s'ar putea apăra, ci ei de bună voie cu cunoștința părăsind dreptatea. Despre aceștea ne asigură Apostol, că e cu neputință pentru așa unii de a-și re-inoii căința. După ce odată s-au împărțit la beneficiile marelui sacrifici de rescumpărare, și după ce ei s-au ales de a desprețui favoarea lui D-zeu, aceștea au întrebuințat și folosit rău partea lor de ispășire, și așa mai departe numai rămâne nimic pentru dăniși; și după ce de bună voie s-au luat poziția lor, apoi apelările dreptății lor nu vor mai avea mai mult nici o îndeplinire.

167 I.ș. În alt capitol (Ebr. 10:26, 27, 31) să pare că Apostol descrie altă clasă, cari în loc de a cădea în păcat, în calea păcătoasă a vieții, ei cad de la *credință* care îi îndreptățește cu D-zeu. În amândouă cazurile va fi notat că e cu voia care compune serioșitatea de nedreptate: "Dacă păcătuim de bună voie după ce am primit cunoștința adevărului (după ce am fost favorați de D-zeu în Christos la întinderea de îțelepciune, și sfințenie) apoi nu mai rămâne jertfă pentru păcate." Sacrificiul pe care l'a dat Christos a fost în favorul păcatului original, păcatul Adamic și moștenirea slăbiciunii în noi, copiii lui Adam. Domnul nostru nu s'au dat pe sine sacrifici pentru oare care păcat cu voia din partea noastră, și apoi după ce noi de bună voie păcătuim nu mai rămâne nici o porțiune din cea originală de a mai aplica pentru fără de legile noastre cele cu voia. Noi apoi vom fi siliți a plăti pedeapsa păcatului nostru care l' facem cu voia. Si dacă păcatele din îndemn și din bună voie, sunt și fără nici o slăbiciune sau încercare, și încă dacă ele au fost făcute după ce noi am avut deplină cunoștință despre stare și relațiunea noastră cu Domnul, acesta va fi un păcat spre — Moartea Adoaua — și apoi nu ar mai fi nimic de a mai căuta înainte de a mai spera, — decât o groaznică judecată, pedeapsă, și o urgie infocată care va nimici pe toți împotrivorii lui Dumnezeu—toți acei care cu inteligență s'au opus lui și dreptății sale, și planului Sau de a dobândi dreptate prin rescumpărarea care este în Christos Isus Domnul nostru.

168 §1. În Versul 29, Apostol să pare că arată că aici să referă la acei cari, după ce au înțeles lucrul de ispășire a lui Christos ca un Rescumpărător, și nu erau în seamă, ca cum nu ar fi nimic, sângele prin care legământul nou e sigilat, și astfel făcând desprețesc spiritul harului: — Spiritul de grație a lui D-zeu care a prevăzut această ispășire și societate cu Răscumpărătorul în sacrificiul și resplata Sa. Acei cari nu desprețuit pe Moisi și Legea prin care el a mijlocit, a murit fără milă, de și pedeapsa morții asupra lor nu a fost hotărâtă să fie una eternă; însă acei cari vor desprețui pe Moisi Antîncipuitor, și cari astfel desprețesc privilegiul e împărțășire în sângele lui Christos ei în acest mod desprețesc pe Dumnezeu care a făcut acest aranjament spre beneficiul lor, voi fi socotiți vrednici de o pedeapsă mai aspră de cât acei cari au vătămat legământul Legei. Va fi mai aspră pentru că aici va fi o pedeapsă de moarte — de la care nu va fi scăpare, nu va fi înviere, — ci Moartea a Doua. Nu e mirare că Apostol ne aminință pe noi, pe această cale, că noi să fim cu băgare de seamă cum respingem proviziunea grației divine: el ne asigură pe noi că căderea noastră de sub scutul Advocatului nostru pe care D-zeu l'a hotărât — Isus — nu ar cădea de cât numai în mânele Părintelui; — marele Judecător, care nu mai poate suferi păcatul, la care nici o scuzare nu mai ajută, acărui singură abundanță proviziune e prin Prețul de Răscumpărare — prin Domnul nostru Isus Christos.

COMPANIA MARE

§2. După cum e înțeles, afară de acestea cari cad de la poziția celor aleși, merg în a Doua moarte, apoi mai este o clasă numeroasă cari lipsesc de ași face sigură chemarea și alegerea lor, dar cari nu vor merge în adoua moarte, fiind că ei nu au păcătuit de bună voie, nici nu au negat meritul sângelui prețios. Noi ne-am referat la această clasă ca la o "turmă" mare", va trece prin mari strămtorări spălânduși și albindu și vestimintele lor în sângele Mielului; cari vor dobândi natura spirituală și o binecuvântare și o împărțire la cina Nunței Mielului ca și niște oaspeți, totuși ei perd premiul, care va fi dat celor foarte aleși numai, învingătorilor credincioșii, acei cari urmează în urmale lui Isus cu bunăvoință și bucurie. (Apocalips 7) această companie sau turmă mare lipsește de a-i reținea locul ei între cei aleși — lipsesc de a fi dintre cei "foarte aleși,, — fiind că n' au destul zel pentru Domnul, pentru Adevăr și pentru frați; — fiind că ei în parte sunt "însărcinați cu grijurile vieței aceștia." Dar cu toate acestea până când inima lor e credincioasă către Răscumărătorul, și până când ei își susțin tare credința lor, și nu neagă sângele Domnului nostru Isus Christos, Advocatul, Căpitanul Mântuirii noastre, care conduce pe cei aleși la mărire prin poșii sacrificărei de sine, care va conduce la o binecuvântare spirituală—la perfecțiune pe planul unde vor deveni ființe spirituale — fiind că ei au avut încredere în El și nu au negat numele Său.

169 §1. Domnul să referă la Biserica aleasă, la "Creștina Nouă" în parabola cu Viia, Dumnul ne spune că El e Viia și că credincioșii consarați cari umblă pe urmele lui sunt coardele. El ne asigură că fiind ramuri nu semnifică că au a fi scutiți de la încercări și greutăți; ci că din contra, Părintele, Marele Vier, va vedea că noi avem ispite pentru credință și răbdare și supunere, și acestea la lucruri, speranțe și poște pământeste; — cu scopul ca acestea să aducă un fruct mai bogat a spiritului; și anume umilință, îndelungă răbdare și bunătate de frați și iubire — și că acestea să fie în noi și să abundeze tot mai mult; — și astfel ni să va da o abundanță intrare în eterna Împărăție a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, ca membre a Creaturei Nouă. — 2 Pet 1:11.

§ 2. Insa, Domnul ne aminință că a dobândi un loc printe coardele adevărate în Viia adevărată nu e destul; ci spiritual Viiei trebuie să fie în noi, îndemnul de a purta fructul trebuie să fie în noi — în inimile noastre: — așa că Vierul să ne poată permite să putem rămânea ca și coarde pentru un timp anumit, spre a vedea dovezile de la noi că ne dovedim noi producători de fructe adevărate mai înainte de a ne condamna pe noi nepotriviti; — și că El nu caută de o dată după fructe coapte de pe coardele tinere dar chiar nici după boambe verzi. El să uită mai întâi dacă să ivește mugurul de fructe și apoi mai pe urmă după înflorire; apoi mai târziu după fructul verde, și apoi mai târziu după cocerea fructelor. Vierul are îndelun-

gă abdate până la dezvoltarea acestui fruct a viei "plântă de mâna dreaptă a Părintelui" (Psalm 80:15); dar după un timp îndulugat dacă nu afla, El aruncă înături aceea coardă care a fost numai una "sugătoare" care stoarce numai suc și puterea viei împedându'o numai de la înlărgirea și dezvoltarea ei și de a nu da fructul dorit. Astfel Domnul nostru clar ne arată că noi trebuie să ne facem sigură chemarea și alegerea noastră prin producerea fructului spre sfîințenie, acărei sfârșit e respłata vieți eterne.

FELIURITE ALEGERI IN TRECUT.

170 §1. Deci să notăm unele alegeri aduse la atențiunea noastră să fie înlărgite și lăpitate în acest subiect înainte de ce von considera părțile cele mai particulare în care interesul nostru cel mai de căpitenie e atras; — a Creaturei Nouă. Noi trebuie să deosebim clar între alegerea care a luat loc la întâia venire a Domnului și a alegerii Creaturei Nouă sub Domnul Capul ei, Conducătorul, Căpitanul, etc. De ceea-l-altă clasă să zice, "Voi toți sunteți chemați într'o speranță a chemării voastre," încât aceea alegere de mai înainte a fost pentru feliurite scopuri și spre îndeplinirea a diferitelor desemne a lui D-zeu. Abraam a fost ales să fie un tip a lui Iehova, și femeea lui să fie un tip a Legământului Abraamic, prin care Mesia avea a veni. Serva Agara a fost aleasă de a fi un tip la Legământul Legei, și fiul ei Ismael un tip la Israel natural, care de și a fost născut mai înainte, totus nu a putut fi moștenitor împreună cu Isac, fiul promis. Isac a fost ales de a închipui pe Christos, și femeea lui Rabeca de a închipui pe Biserica lui Christos, Mireasa femeea Mielului; pe când servul lui Abraam, Eliazar a fost ales a fi un tip la Spiritul sfânt, acărui misiune a fost de a invita Biserica, și a o ajuta, și în fine a o aduce pe ea dimpreună cu soațele sale la Isac.

171 §1. Aceste alegeri nu cuprind nici într'un sens de a să aplica la viitorul etern a vre unui individ dintre aceștia; dar încât aceste tipuri (închipuiri) au fost întrebuințate de Domnul, ei probabil au primit cele mai mari binecuvântări în viața prezentă; și după cum au început a înțelege spiritul planului divin ei au fost permiși ca să aibă mângăere, deplin despăgubiți de sacrificiurile pe cari ei ocazional le-au făcut prin alegerea lor închipuitoare. Apostolul judecând despre acest subiect a alergării și arătând că nu s' au făcut ne-dreptate lui Izrael după corp pentru aceea că D-zeu s'a întors cu totul către neamuri de a face întreagă Creatura Nouă, arată faptul că Atot-Puternicul are putere de a împărți favoare ori și cui El voește să dea. Apostol arată că D-zeu a dat lui Izrael natural, anumite daruri și privilegii ca la o națiune, și la unii din urmașii lor le-a dat favoare și privilegii ca la unii cari i' a întrebuințat ca tipuri; și în corespundere au avut o binecuvântare: D-ar Domnul nici într'un sens nu e obligat de a continua binecuvântările Sale binevoitoare numai la

Israel și a ignora pe cei-lalți socotindui mai nevrednici. Ci din contră ar fi cu totul potrivit pentru Domnul de a descontinua favoarea Sa de la acei cari nu ar face folos din ea, și a o da la alți. — Rom. 9:11.

§2. Ori și cum, Apostol ar voii ca noi să vedem cum că Domnul a văzut cum că favoarea Sa la Israel naturală după ce să vor bucura de binecuvântările Sale ei nu vor fi în stare cuvenită de a primi cea mai mare binecuvântare (decât numai "o mica rămășiță." — Rom. 9:27-32) — "Premiul chemării înalta de a compune Creatura Nouă. Spre a ilustra aceasta el ne face atenți la cei doi fii a lui Isaac, și ne arată făcând ilustrația că D-zeu a știut mai dinainte cu sute de ani că ce va fi mai târziu, D-zeu a făcut o alegere hotărâtă între acești doi gemeni, Iacob și Esau. Ca unul să reprezenteze pe cei credincioși. Creatura Nouă, și cel-alt să reprezenteze pe Israel carnal, cari i-și vor alege lucrurile vieții aceștia și i-și vor vinde privilegiurile lor pentru o porțiune de linte;—lucruri-pământești. În cazul lui Iacob și Esau, alegerea lui Iacob are a fi un tip la învingători, de și l'a costat foarte mult, totuș a fost o binecuvântare pentru el; pe când alegerea lui Esau a fost un tip la clasa cu mintea naturală, care-i place lucrurile pământești mai mult de cât cerești, cari n'au fost spre înaintarea lui. Dar nici nu semnifică că aceștia pentru aceea că n'au căutat mai mult cele cerești vor merge în chin etern, nici nu vor suferi ca rezultat pentru viața prezentă. Ci din contră, el a fost binecuvântat — chiar cu așa binecuvântări după cum oamenii lumesci sunt binecuvântați, oameni naturali de astăzi, care binecuvântare Domnul o trage de la Creatura Nouă spre a avea interes în cele spirituale mai mult, precum Domnul a reținut unele binecuvântări de la Iacob ca el în descurajierile sale, etc., să fie un tip la această clasă: Iacob cu toate acestea întimpinând bucurii și binecuvântări pe cari Esau nu le-ar fi prețuit ca Iacob — Chiar Creatura Nouă în mijlocul încercărilor și a discorajirilor din timpul prezent, feliurite experiențe pace, bucurie și binecuvântare despre care omul natural nu știe.

172 §1. Declarația sună, "Pe Iacob am iubit și pe Esau am urât" (Rom. 9:13), pentru mulți e o vorbire aspră, fiind că cuvântul *urât* poartă în sine o suferință contrară care ar fi ne-indreptățită — pe atâta pe cât mintea omeniască, poate discerne — că doară Esau ar fi făcut mai rău de cât alți oameni, și din cauză că doară aceasta atârână de el încât de la naștere, "dinainte de a fi lucrat el bine sau rău" cuvântul "urât" e învederat că a semnatificat a *fi iubit mai puțin* după cum și în cartea a cincina a lui Moisi 21:15-17 cetim. Cugetul că Iacob a fost favorat de Domnul, și Esau a fost favorat mai puțin; și acești doi, după cum Apostol arată, au fost tipuri la Israel naturală cât și la Israel spiritual. Favoare lui D-zeu la Israel naturală a fost reprezentată prin Esau, și a fost mai puțină decât la Israel spiritual, care a fost născut mai târziu, reprezentat prin Iacob. Cu acest cuget toate sunt în armonie statornică.

"CHIAZ PENTRU ACEST MĂREȚI SCOP TE-AM REDICAT PE TINE."

173 §1. Ca adevărire la desbaterea acestui subiect, Domnul a exercizat autoritate în fiecare timp în afacerea cu omeniema, și cu deplină recunoștință de drept de a face astfel, Apostol citează cazul cu Faraon care a fost rege a Egiptului pe timpul eliberării lui Israel. El tratează limbajul Domnului prin Moisi (Exod 9:16): "Chiar pentru acel măreți scop te-am rădicat pe tine, și că numele meu să fie declarat preste tot pământul." "Pentru aceea miluește pe cine voește, și pe cine voește îl împetrește. — Rom. 9:17—18.

§2. Cu oare cât-va timp înainte guvernul Francez a ales la o parte pe unii dintre prisioneri cari au fost judecați și condamnați la moarte, și i'a dat în mânele oamenilor științifici de a încerca să vadă cât t de mare influența temerei exercizată asupra omenimei. Un prisioner a fost pus singur într'o chilie, și i s'a spus că un alt prisioner a murit astă noapte în aceea chilie de beșici negre, și că el probabil va lua tot aceeaș poziție, și va muri înainte de aurora dimineții. Această prezicere a fost adevărată de și astfel de boală în nu era de obicei în aceea chilie. La altul i s'a spus că va fi străpuns în umăr și va fi lăsat să sângereze în măsură subțire, până când va fi stors și va muri, spre interesul științei de a fi siguri că chiar cât timp să cere spre a producă moarte prin sângerea subțire dintr'un umăr. El a fost numai sgăriat și a pierdut numai vr'o câțiva stropi de sânge, dar s'a aranjat să simțiască ferbiințiala sângelui înfășurându-i brațul într'o pânză pe care a pus apă caldă până la degete, încât sângele a început să isbucnească și să curgă, așa că după vro câteva oare omul a murit. Astfel de trătare cu cetățenii ascultători de legea statului nu ar fi mulțămitoare pentru nici unul; dar nici un om cu înțelepciune nu ar putea afla smânta în legătură cu acest proces a acestor doi oameni acăror vieți au fost deja forțate sub lege. Si chiar astfel e umblarea Domnului cu familia omenească: dacă omul ar fi continuat ascultător cătră D-zeu, el ar fi rămas liber de la condamnarea morței; și așa rămânând ar fi avut unele drepturi sub legea Divină, pe care el acuma nu le are. Noi ca și rasa lui Adam suntem vinovați prin păcat și condamnați la moarte (Rom. 5:12); și Domnului i'a plăcut a-și arăta puterea și înțelepciunea în legătură cu acești vinovați într'un mod, și în alți în alt mod—după cum El a aflat de bine. Noi deja am notat în legătură cu Amalekii, Hetii și Canaaneii, cari au fost ordinați lui Israel ca să-i nimiciască—Israel a închipuit credincioșii Domnul din viitor, și iniamicii lor au închipuit păcătoșii cari cu voia păcătuiesc și iniamici dreptății din vârsta viitoare. Noi am notat toate acele principuri ilustrate în nmicirea Sodomei și a Ierihonului, și măturarea a miilor dintre Israelii cu ciumă, și prin lovirea lui Așa care numai a întins mâna de a sprijini chivotul legii ca să nu cadă, care la Israel a fost o nebăgare deseamă că prin astfel de atingere s'ar vătămă sfințenia și ordinul Domnului.

174 §1. Astfel a întrebuințat Domnul pe Faraon și feliurite plăgi asupra Egyptului, cari cuprind uciderea celor dintâi născuți a oamenilor cât și a animalelor, și cea din urmă aruncare a oștei Egyptenă în Marea Roșie sunt în linnie cu aceste ilustrații; pentru că Egypteni ca o parte dintre oameni fură vinovați sub pedeapsa morței, și fără nici o nedreptățire să poate face cu ei în unire de a arunca peste ei urgia lui D-zeu, și de a le arăta puterea lui în legătură cu scăparea popurului Său inchipuitor, Israel. In asemănare D-zeu pe de altă parte a arătat abundanță favoare la unii dintre vinovați — precum lui Abraam, Moisi și la alți — făcând prin ei tipuri la lucrurile sale cele mai bune El și-a propus de a împlini actual și a încheia scopul Său în curând: — și acea va fi că toți cei condamnați la moarte vor fi eliberați, însă acel lucru va fi lăsat Domnului a fi împlinit prin Răscumpărarea făcută prin Christos Domnul nostru.

§2. După ce am văzut clar faptul că Dumnezeu a exercizat puterea de stăpânire și judecare printre creaturile păcătoase, și că El a ales ca unii să aibă o experiență și alții alta, și toate aceste lucruri au fost teme sau lecții ilustratoare la acest subiect, pregătitoare, după cum Apostol arată, la marea alegere a Creaturei Nouă în decursul Vârstei Evanghelice, nouă ne lipsește a vedea că D-zeu nu a silit nici a vătămat voia omeniască în aceste alegeri. Aceasta ne va îndestula pe noi fiind că a sili voia omeniască ar fi contrar la programul lui D-zeu. Alegând pe Abraam, Isac, și Iacob, pe Moisi și pe alți, ca tipuri și ilustrați, D-zeu a ales oameni acărora inimă a fost în unire cu planurile și descoperirile Sale, și încă nici nu s'a exercizat silă de ai sili, ca să nu facă mai mult de cât ei au voit. Chiar tot așa a întrebuințat El și pe alți oameni, precum pe Ișmael, Esau, Canaaneni, Egypteni, Sodomiiți, etc., D-zeu a folosit oameni cu învrednicirile lor naturale. Ceea ce noi dorim a rosti e, că D-zeu nu a înfrânat voia lui Abraam, a lui Isac, Iacob, Moisi și alți, nici nu a înfrânat voia acelor cari au făcut rău cari au ilustrat ceva principii rele. D-zeu a avut afacere în asemănare numai cu clase particulare după însăși înduplicările lor.

175 §1. Declărând lui Faraon că El l'a rădicat pentru un scop mare, pentru aceea noi nu avem a crede că D-zeu semnifică a împlini un caracter rău în Faraon — fiind că l'a "rădicat" în senzul de al învinge de a fi un caracter rău. Noi avem a înțelege că prin feliuriți moștenitori a tronului Egiptului după obiceiul poporului, D-zeu așa a rânduit prin moartea unor membri a familiei regescă, așa că acest particular să vină la tron, de oare ce Faraon a fost un om îndărătnic și faptele lui contra lui D-zeu și contra lui Israel cari au țintit chiar la plăgile pe cari D-zeu le-a ordinar, dar cari vor însemna favoare pentru Israel și la credincioșia lor promisiunelor făcute lui Abraam, Isac și Iacob, și în adăugare fiind că aceste plăgi asupra Egyptului au fost anume în care măsură de a umbri și a ilustra, plăgile cu care să va sfârși vârsta Evanghelică, — cele din tîi trei și din cele din urmă șapte.

§2. Dar părțile particulare a acestor ilustrații cu Faraon, care turbură pe mulți, e aflată în adevărul că "D-zeu a împetrit inima lui Faraon ca să nu lese poporul Israel să meargă." La început s'ar părea că contra zice ceea ce chiar am zis; și anume, că D-zeu nu să împotrivește la voința omenească. Noi credem totuș, că această expresiune să poate împăca, dacă ne amintim cum l'au împetrit, — ce ar fi fost avantajul Dumnului? Această a fost bunătatea lui D-zeu că a invârtoșat pe Faraon—D-zeu a voit ca să audă din gura lui rugăciune de scăpare și să primiască promisiune le în privință de a lăsa pe Israel să meargă — mila lui D-zeu. Dacă D-zeu ar fi înaintat cu plagă sau muștrarea din tîi până când Israel ar fi fost lăsat să meargă, și apoi această una plagă ar fi fost destul de a face scăparea; dar după ce D-zeu a scăpat poporul și țara de plaga dintâi, Faraon a cugetat că acum tot a trecut, și poate că nu va mai veni; și așa paș după paș mila lui D-zeu l'a lăsat mai departe în împotvirile sale. În privința acestei afcere, libertatea dorinței lui Faraon cu totul e dovedită, și Domnul e curat de la ori ce lucrare cu răutate. "Toate lucrările Sale sunt desăvârșit (perfecte)"; chiar și atuncia încă, când bunătatea lui D-zeu, să conducă pe oameni la pocăință, lipsesc din cauza împrejurărilor neperfecte cari exercizează o influență împotrivitoare asupra lor.

ALEGREA LUI ISRAEL

176 §1. D-zeu a făcut o alegere cu Israel dintre toate națiunile din lume, spre a fi poporul Său, care toți creștinii cari cetesc Biblia sunt închipuiți de ei. Adevărul prin Profetul Amos e chiar la punct, "Pe voi numai vam cunoscut dintre toate națiunile de pe pământ." Prin gura lui Isaia (45:4) Domnul zice cătră Cyrus regele mezilor care a fost hotărât ca să trimită pe poporul Israel să întoarcă din captivitate; "Pentru Iacob servul Meu și Israel alesul meu, te-am chemat chiar pe nume." Factul pe care noi îl putem vedea în această adevărul a anumită aplicare închipuitoare la Christos și la eliberarea lui Israel spiritual nominal din Babilon Misterios, noi nu avem a amesteca faptul că Israel tipical e vorbit aici ca "ales." Apostol în argumentele sale deslușite în privința favorului divin de la Israel carnal la Israel spiritual (Rom. 9:11) cu deosebire arată că favoarea divină a fost dăruită lui Israel pentru un timp ca la un popor închipuitor a lui D-zeu, — ori și cum D-zeu a știut și a prezis respingerea lor de la favoarea specială, și aducerea în loc pe cel-alt Israel spiritual în acel loc reprezentat de Iacob.

177 §1. Apostol arată cum Israel, ca o națiune favorată a lui D-zeu sau națiune aleasă pentru un timp și din această pricină ei au avut mare avantaj pe ori ce cale, mai pe sus de cât toate cele-l-alte națiuni a lumii, — ca la acei cari aparțin la promisiuni, și că D-zeu a rupt pe unele ramuri naturale cari au fost afară din armonie cu rădăcina promisiunii, și cu butucul, reprezentat tipical prin Abraam, Isac și Iacob. E arătat că Israel nu a

dobândit ceea ce a căutat; ci numai (cei vrednici au fost aleși— Ioan 1:12, 13) și cei-l-alți au fost orbiți." Pe când întreagă națiunea a fost de la început aleasă de a primi cea mai aleasă favoare a lui D-zeu, cu toate acestea numai cei credincioși vor fi într-o poziție a inimei potrivită de a deveni Israelii spirituali când timpul va veni pentru această favoare. Așa unii vor fi cei foarte aleși a națiunii, cari cu încheerea acestei vârstă a fost permis a intra în dispenzația cea mai înaltă—trezind din casa servitutei în casa fiiască. (Ebrei 3:5; Ioan 1:12.) Apostol arată că noi cari din natură suntem națiuni, "străini," "necetățeni," la legamintele făcute lui Israel tipical, cari acum au desvoltat credință și ascultare prin harul lui D-zeu în asemănare cu a lui Abraam, și sunt a fi socotiți ca *Mireasa* lui Christos, semănța adevărată a lui Abraam cari iau locul ramarilor rupte în planul original a lui D-zeu și în promisiuni cari aparțin lor; dar de oare ce ramurile rupte au fost toate socotite ca și iniamici în decursul vârstei Evanghelică, dar pentru părinți lor au fost iubiți. De oare ce darurile chemării lui D-zeu sunt fără parere de rău. — Rom. 11:28, 29.

178 §1. Noi astfel suntem informați că unele părți din alegerea originală rămân la Israel natural, de și respingerea lor ca un popor de la favoarea principală a planului divin—respingerea lor de a fi dintre Israel Spiritual. După cum au fost făcute promisiunile lui Abraam, Isac și Jacob sunt de a fi împlinite, ca ei să devină "Prinți," a Impărăției spirituale, preste tot pământul, în decursul vârstei Milineală, și fără îndoială acest lucru va fi mare spre avantajul Israelitilor cari în prezent sunt în condiții de nedumerire și în întunecime. Ei vor putea și vor veni mai gata cu însăși conducători lor din trecut și apoi după ei toate cele-alte popoare; și astfel Israel ca un popor de frunte va lua locul între națiuni la începutul Milineului. D-zeu i'a închis în ne-credință ca El să miluiască pe toți." — Rom. 11:32.

ALECEREA "CREATURI NOUĂ."

§2. Noi acum ajungem la cea mai importantă parte a subiectului nostru care e înzestrat cu o anumită cunoștință despre alegerile din trecut, și cu înțelesul că multe dintre ele au umbrat lucrul cel măreți a lui D-zeu—alegera Creaturii nouă. Noi deja am văzut că această alegere nu dă de înțeles că ne-aleșii vor fi vătămați; ci din contră să înțelege că cei ne-aleși vor fi binecuvântați la timp cuvenit. Noi putem adăuga în legătură că nici o dreptate nici o iubire nu să poate împotrivi la o așa favoare specială dăruită la unii care n'a fost dăruită la alții, chiar și dacă cei dăruiti n'ar fi hotărâți a fi canuluri de binecuvântare la cei mai puțin bine-cuvântați ori nebinecuvântați. Aceasta e însemnătatea cuvântului har sau favoare: care să înțelege a face ceva ce nu a fost chemat sau cerut de dreptate, și aceste cuvinte "har," și "favoare," sunt adese ori repetate prin Scripturi în priziță acestei elasă a vârstei Evanghelică. "Prin har sunteți voi mântui-

că nu a fost obligația din partea Atot-Puternicului de a mântui nici chiar pe unul din rasa lui Adam de la pe-deapsa morței, nici de a da cuiva ocaziune de viață eternă prin oare care răscupărare, cu atâta mai mult nu a fost vr'o obligare din partea lui D-zeu la vre'o creatură cu privire la chemarea înaltă — de face pe cineva membri la Creatura Nouă. Aceasta e tot din favoarea lui D-zeu— "daruri preste daruri," sau favoare adăugată la favoare; — și ori cine nu poate să-și capete cugetul lămurit în mintea sa, nici odată nu va apreția ceea ce acum să întâmplă.

179 §1. Apostol Petru ne asigură că noi, ca o clasă, suntem "aleși" după "găsirea cu cale de mai înainte cunoscută de D-zeu Părintele." El nu să oprește cu această declarație numai ci înaintează a zice, "că prin sfințirea spiritului spre ascultare și cu stropirea sângelui lui Isus Christos." (I Pet. 1:3.) Aceasta semnifică că Dumnezeu a cunoscut Creatura Nouă de mai'nainte ca pe o clasă; — El a știut voință Sa că să'i *indreptătescă* prin credință în sângele lui Christos. Care a știut mai'din nainte că așa o împlinire va fi destulă pentru a putea face pe această clasă să fie ascultătoare, și a fi dobânditoare prin Adevăr. Nimică în Scripturi despre cunoștință mai di'nainte despre *fiecare individ* cari compun clasa aleasă, afară de Capul Bisericii. Nouă ni s'a spus că D-zeu a știut mai di'nainte pe Isus cel singur ales. Noi nu avem a înțelege că vrednicia lui D-zeu ar fi m'rginită de a ști de mai'nainte pe *fiecare* persoană care a avut a compune clasa dar numai că El nu s'a declarat pe sine că El pretinde a exerciza astfel de putere. El a rânduit pe Christos ca să fie Răscumpărătorul lumii, și pentru aceasta să fie respălit cu înalțare ca și cel dintâi membru — Capul, Domnul, Principele Creaturii Nouă. El a rânduit că un număr anumit să fie ales dintre oameni ca să fie împreună moștitori cu El în Impărăție—părtași cu El la Creatura Nouă. Noi avem pricină a crede că numărul hotărât și fixat a celor aleși e adevărit de vr'o câteva ori în Apocalips (7:4; 14:1); și anume 144,000 "rescumpărați dintre oameni."

§2. Alegerea sau predestinația mai di'nainte de *înțelegerea* lumii, hotărât ca să aibă o astfel de companie aleasă, noi cuprindem de a fi chiar în modul și în asemănare cu predestinarea în Anglia a unei anumite trupă de soldați, cunoscută ca "Insăși Trupa Regelui," și e compusă din oameni mari la statură și de o deosebită dezvoltare, diferite secreturi de înalțime și greutate etc., fiind determinați de mai'nainte, și numărul cât trebuie să compună hotărât și fixat, încă mai di'nainte de ce membrele din prezent au fost născute. După cum ordinul regesc a rânduit aceste cereri fizicale și numărul care trebuie să compună *aceea* trupă, astfel ordinul Regesc a Creatorului a fixat un număr hotărât care să compună Creatura Nouă a lui D-zeu, nu a hotărât cereri fizicale, ci calitățile morale și măsura inimei. După cum nu a fost de lipsă de mai'

cari sunt a "Regelui," chiar astfel nu a fost de lipsă Creatorului de a ordina de mai'nainte numele a fie cărui care a avut a fi primit de El la Creatura Nouă în Christos, subț măsurile și hotărârile pe care El le-a așezat.

180 §1. Aceasta particular tras la atențiunea noastră într'un pasagi a Scripturii care în general e amintit și citat numai în parte,—"Căci pe cari mai di'nainte i'a cunoscut i'a hotărât să fie conform chipului Fiului Său." Poporul Domnului să nu fie îndestulat la astfel a lua o poziție din Cuvântul lui D-zeu și al separa de la contextul de încheere. Dacă cetim rămășița din vers după cum urmează apoi întreaga afacere e clară înaintea minții noastre:—"Pe cari i'a cunoscut i'a și hotărât a ficonform chipului Fiului Său (adecă să fie în asemănarea Fiului Său), ca El să fie cel dintâi născut între mulți frați."—Rom. 8:29.

§2. Așa o preordinație e într'adevăr diferită de aceea care în general e înțeleasă de acei cari au prevestit învățătura alegerei în trecut. După cum au cuprins și învățat ei acest pasagi, ar avea să se cetească astfel:—Pe cari i'a cunoscut mai di'nainte, pe aceștia i'a și rânduit de a scăpa de la clun etern și să întâmpine fericire și binecuvântare în mărirea eternă. Cât de diferită e o astfel de învățătură de cea adevărată a St. Scripturii care e mai înțeleaptă și mai potrivită, D-zeu a prerânduit că Unicul Său Intâi Născut să fie Capul Creaturii Nouă, și El a rânduit aceasta cu mult mai di'nainte de a ne chema că nimenea nu va putea fi membru la Creatura Nouă fără numai dacă vor deveni asemenea Fiului Său. Cât de frumoasă și înțeleaptă este învățătura alegerei Scripturală! Cine ar putea întreba Intelepciunea, Dreptatea și iubirea a unei astfel de alegere, cu-astfel de hotărâri și cu un caracter în asemănare cu a lui Isus, și pentru un astfel de lucru mare precum D-zeu a desemnat?—a fi împreună moștenitor cu Christos la binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ.

"CEI CHEMAȚI DUPĂ A SA GĂSIRE CU CALE."

181 §1. Considerând acest subiect noi nu putem face mai bine decât a urma cu îngrijire cuvintele Apostolului cari sunt logice și înțelepte. În versul de mai, înainte (22, 23) să artă că e scopul lui D-zeu de a chema Creatura Nouă—că ei sunt chemați de primi o binecuvântare și de asemenea de a servi cu o binecuvântare și la alți și anume la creatura gemătoare, care ehinuesțe în suferințe, așteptând după descoperirea aleșilor fii a lui D-zeu Creatura Nouă (Vers 21, 22) Apostol apoi înaintează a arăta că ori ce să lucrează în favoarea acestei clase pe care D-zeu a chemat-o la Creatura Nouă; și aceasta e însemnătatea discursajierilor, ispitelor și încercărilor lumii acesteia, a corpului și a adversarului—și că aceste experențe sunt desemnate a lucra în noi fructele păcei și a dreptăței și astfel lucrează pentru noi o mult mai mare și mai eternală vrednicie de mărire la care am fost chemați și care potrivit o dorim Apostol ne desemnă proviziunea Domnului în legătură cu cei chemați pentru cari toate lucrează în favoarea lor. Noi nu avem a cu-

geta despre chemare decât numai în legătură subț și cu Frațele nostru cel mai bătrân. Nimenea nu l'ar putea întrece, decât numai a umbla pe căile lui putem noi spera a deveni împreună moștenitori cu El în mărire. Hotărârea lui D-zeu e că toți frații acestui Frate mai bătrân (Isus) să devină exemple lui, dacă dorința lor ar fi să devină împreună moștenitori la Creatura Nouă, ca membre a familiei omenească ne-ar lăsa fără de speranța de a dobândi această mărire, nu ne-au arătat Domnul nostru cele mai deosebite proviziuni pentru noi prin răscumpărarea care e în Christos Domnul nostru; că slăbiciunea corpului pe care noi o moștenim și nu o putem pe deplin stăpâni sunt toți acoperiți prin meritul sacrificiului făcut de Răscumpărătorul. Așa că Domnul ne poate scuza de a fi chiar absolut în asemănarea Fiului Său aici în corp, și să ne primească după hotărârea sa preorănoduită, dacă ne află că suntem în asemănare lui în inimă, în fapt și în voință adecă a dovedi voința noastră prin astfel de control a corpului cari ne-ar fi posibil, prin "harul" îndestulător a Domnului nostru Isus, care poate acoperi petele și greșurile noastre cari le facem fără de voie.

182 §1. În această descriere a acestei clase chemată, Apostol zice: "Ori și cum pe cari D-zeu i'a hotărât, pe aceștia i'a și chemat; și pe cari i'a chemat pe aceștia i'a și îndreptătit, și pe cari i'a îndreptătit pe aceștia i'a și mărit."—Acest pasagi de obicei e neînțeles, fiind că cetitorii în general capătă cugetul că Apostol urmărește aici expresiunile creștinilor după cum e obișnuit,—după cum noi deja am urmărit în capitolul de mai'nainte—unde e considerat că Christos ni s'a făcut nouă înțelepciune, îndreptățire, sfințenie și scăpare; ia o privire împotrivoare și începe pe oltă parte. El privește aici Biserica cum în fine are a fi desăvârșită ca și aleasă subț Capul ei,—Biserica, "acei foarte aleși", în mărire el urmărește îndărăpt dezvoltarea Bisericii, Creatura Nouă. El arată că nimenea nu va ajunge măreța stare glorioasă a celor aleși a lui D-zeu decât numai acei *Chemati* prin harul Său; și toți cei chemați trebuie să fie *îndreptătiți*; fiind că D-zeu nu clitamă pe alții decât credincioșii de a alerga pe calea acestui mare premiu. Si acești îndreptățiți trebuie mai întâi de îndreptățirea lor, de a fi onorați (nu măriți) de D-zeu după ce le-au trimis cunoștința de la Sine și de la Fiul Său, Calea, Adevărul și Viața.

§2. E cu mult o mai mare onoare decât unii au propus, chiar și de a auzi despre probrea din timpul prezent. Precum mântuirea e un dar de la Dumnezeu de a fi deschis la Sine în decursul de mie de ani, e o specială onoare de a avea o cunoștință despre favoarea Domnului, și ocaziune de ispășire (impăcare) în timpul prezent, înainte de ce lumea va ajunge să aibă; fiind astfel onorați, și având astfel de cunoștință care e necesară pentru îndreptățirea noastră prin credință, care devine al *doile* paș, după cum am văzut, conduce la sfințenie în armonie cu chemarea, și apoi acesasta conducând prin credincioșie

la "mărirea care va fi descoperită," compunându-ne membrele celor "foarte aleși" a Creaturii Nouă.

"DAR DUMNEZEU E PENTRU NOI."

183 §1. Urmărind noi mai departe pe Apostol a considera alegerea aceasta, descriem rostirea după cum urmează: Nu vedem noi fraților, că D-zeu are un plan minunat și măreț pe care l' duce înainte? Nu vedem noi aceea că ȝ-au determinat de a alege o clasă anumită ca să lucreze împreună în planul Său, El ne favorizează pe noi prin aceea fiind că ne-a descoperit terminalele și condițiile, — îndreptându-ne cu această chemare cerească? Această semnifică că "D-zeu e pentru noi" adevărat El a făcut ori ce aranjament posibil prin care să fim din aceea clasă aleasă; și că El a făcut ori ce aranjament posibil prin care să poate dobândi aceea poziție. Simțim noi aceasta că Domnul e pentru noi? și că Satana și oștile sale sunt în contra noastră căutând să ne înlănțuiească și să ne restoane? Deci lasă să ne strălucească aceea că Atot Puternicul D-zeu e partea noastră, nici o împotrivire din acestea nu trebuie să ne cauzeze nouă frică pentru că El e abundanț vrednic de a ne trece preste toate acestea. Deci să privim înapoi și să notăm favorizarea lui dăruită nouă am fost păcătoși, în pregătirea Răscumpărării care e în Christos Isus. Deci să privim că dacă El a făcut toate acestea pentru noi când încă am fost păcătoși. El va face cu totul mai mult acum după ce devenim fii Săi-acuma dacă am auzit vocea lui, și am primit pe Fiul Său, dacă ne-am încrezut lui, și ne-am îndreptățit prin meritul Său — și acum dacă am auzit chemarea la natura divină și ne-am consacrat, puind puținul nostru tot ce am avut pe altar; de sigur cu totul mai mult ne va favoriza pe noi acum, ori cum noi nu putem cugeta ce ar putea El face mai mult decât ceea ce a fost reprezentat prin darul care ni l' a dat — Fiul Său. Noi putem fi siguri că acela care nu s' schimbă, ne iubește, e pentru noi, și noi vom folosi puterea lui, spre a cauza ca toate să lucreze spre beneficiul nostru cel mai înalt spiritul și pentru dobândirea noastră cea din urmă, un loc la Creatura Nouă, dacă rămânem în El prin credință, în iubire și ascultare din inimă, ori și cât de slabe și imperfecte ar fi eforturile noastre de a ne stăpâni în corp. Deci să fim asigurați că după ce ne-a dat pe fiul și astfel deschizându-ne calea la Creatura Nouă, Domnul ne-a făcut proviziune în Christos pentru ori ce lipsă. În El ne-a dăruit liber toate.

184 §1. Poate cineva să cugete că legea ne-ar condamna pe noi în contra voinței lui D-zeu? Deci să ne condamnăm, D-zeu e care ne-a condamnat sub lege; și că D-zeu e acela care ca un Judecător mare ne-a condamnat pe noi, care acum a pronunțat îndreptățirea noastră, — care ne-a pronunțat îndreptățindu-ne liberi de care legea nu ne-ar fi putut îndreptăți — prin harul Său, prin Christos Isus Domnul nostru. În fața faptului "cine ar putea pune ceva de a schimba pe aleșii lui D-zeu" — pe cari astfel i' a favorizat? Cine ne poate condamna pe noi pentru unele gre-

șuri și slăbiciuni cari le facem fără voință? Unele astfel le putem răspunde: E Christos care a murit; da și care a înviat iară, și s' a înălțat ca un reprezentativ al nostru, și care a servit cu îndestulare spre beneficiul nostru cu însuși meritul său care a acoperit toate slăbiciunile noastre. — Rom. 8:34.

2§. Totuș e ceva urgent ce intervine de a ne despărți de la iubirea lui D-zeu de la Christos, iubire, și mila sa; și astfel să fim lăsați singuri de a ne strica și ruina dreptul credinței noastre și a viitorului la Creatura nouă? Noi răspundem în contra că Christos are mare iubire pentru noi, alt cum El nu ne-ar fi răscumpărat pe noi. Tot ceea ce ne-a făcut e din iubire, și noi să nu permitem nimic să ne despărtească de aceea iubire. Dacă strămtorări vin noi să permitem numai ca acelea să ne apropie mai aproape de El pentru că numai El singur ne poate ajuta. Dacă frică persecutare, foame, sărăcie, ori alt ori ce pericol ce ar veni asupra noastră din cauza temerei să încetăm iubirea noastră către Domnul, să părăsim numele Său și cauza Sa, și să nu mai putem urma mai mult în urmele Sale, și doară să ne alegem altă cale mai ușoară în viața prezentă. Nu, fiind că astfel de experiențe sunt chiar de lipsă hotărâte de a ne da nouă ocaziune de a ne desvolta, ca niște învingători. Cum vom fi însemnați ca învingători da că noi nu am avea nimic de a învinge, dacă calea ar fi plăcută netedă și fără împedcări? D-zeu ne-a făcut primitori de binecuvântări și milă; și El acum ne încearcă ca să vadă cât de parte vom rămânea în iubire și favorizarea Sa. El voește ca noi să rămânem în iubire și favorare, și El a făcut proviziune pentru ori ce lipsă și încă El nu sforțează voința noastră. Eu sunt convins, eu am încredere, eu sunt hotărât, că noi nu vom permite nimic de a ne deosebi de iubirea lui D-zeu descoperită prin Christos—nici frica de moarte, nici iubire de viață și că nici o altă creatură de a lui D-zeu nu ne poate întrerupe și a ne întoarce de la favorizarea lui D-zeu dată nouă; nici ingerii nici principalitățile cari sunt create în prezent sau chiar cari au a fi create. — În toate acestea noi suntem mai mult de cât învingători, noi suntem în acela care ne-a iubit și ne-a primit ca pe fii a lui D-zeu la Natura Divină.

"SĂ NE FACEM CHEREA ȘI ALEGEREA NOASTRĂ SIGURĂ."

— 2 Petru 1:10, 11. —

Pentru aceea fraților, mai mult siliti-vă să vă faceți sigură chemarea și alegerea voastră; căci aceasta făcând nu vă veți potigni nici odată; căci astfel să va da voastră deplină intrare în eterna împărăție a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos.

185 §1. În această alegere noi vedem pasul cel mai important că aparține lui D-zeu; și anume, (1) Pre-determinarea (hotărârea) ca El să aibă o Creatură Nouă, (2) invitarea la unii de a desvolta caracterul necesar; (3) Aranjamentul afacerilor așa că cei invitați să fie în stare de a dobândi primiera lor conform chemării.

§2. Pe de altă parte, pași importanți trebuie să fie luați de acei cari devin aleși: (1) Aceasta e pentru cei

chemați, pentru cari s'au făcut toate acestea aranjamente, de a primi chemarea, — făcând o deplină consacrare (2) Ei trebuie să devină inspirați cu spiritul chemării lor și să fie prețuitori de binecuvântările primite, încât să-și conformeze condițiile și condițiile lor atârătoare la chemare.

186 §1. Noi deja am văzut că aceste condiții și mărginiri, sunt, pe scurt în asemănarea Fiului lui D-zeu; dar când vedem această asemănare mai în apropiere, noi aflăm că să însemneze, după cum Apostol Petru arată, că noi avem fructul Spiritului de sfințenie. D-zeu e sfânt și cei aleși trebuie să aibă Spiritul Său, indemnul Său de iubire pentru dreptate și împotrivire la nedreptate, Apostol în Scriptura de mai sus arată feliurite elemente a Spiritului lui D-zeu, și arată faptul că noi nu putem deveni în asemănarea Sa perfectă (perfecțiune de iubire) la începutul căiei noastre; ci numai acesta e ținta steagul care arată sfâștul căiei. Iubirea în general acopere toate aceste elemente a caracterului care în realitate sunt părți de iubire. Umilință, nobilitate, iubire de frați, evlavie, sunt elemente de iubire.

§2. Unii au cugetat că aceste fructe a Spiritului lui D-zeu pot fi definite după cum sunt arătate mai jos, și noi cu toată inima ne unim:

(1) Bucuria—Iubire triumfătoare. (2) Pacea—Iubire răpăusată. (3) Indelungă răbdarea—Iubire îndurătoare. (4) Bunătatea—Iubire în societate. (5) Bunătate—Iubire lucrătoare. (6) Credință—Iubire pe câmpul de luptă a vieții. (7) Umilință—Iubire dată de Dumnezeu. (8) Cumpătare (moderație)—Iubire de educație.

§3. Când am început noi cursul nostru și ne-am hotărât a merge astfel fiind că D-zeu ne-a îndreptățit prin harul Său și ne-a chemat a alerga pe această cale pentru premiul chemării înaltă la Creatura Nouă, noi am zis că mai înainte de toate vom pune jos toate greutățile și pedecelile ambițiilor pământești prin aceea că ne-am consacrat voia noastră Domnului și ne-am hotărât că aceasta vom face; și anume că noi vom căuta prin harul lui D-zeu să dobândim, binecuvântările la care ne-a chemat. Tot în acel timp ne-am determinat că noi vom pune în lături, atâta pe cât ne va fi cu putință toate păcatele noastre cu cari mai ușor ne împedecăm, ori cari fi, și să alergăm cu credincioșie către premiul cel mare a chemării măreață.

187 §1. Intrarea în această cale de alergare corespunde cu consacrarea noastră. Când am început, noi ne-am consacrat Domnului, ca să fim stăpâniți de Spiritul iubirei Sale; și tot odată am recunoscut că din pricina căderii noi foarte am fost lipsiți în elementele caracterului pe care Părintele trebuie să'l aprobeze. Noi alergăm totuși și stăruim a dobândi caracter în asemănarea Fiului Său, aceasta e voia Sa în privința noastră și condițiile de a urma lui. În aceste puncte de sigur suntem diferiți de Domnul nostru, fiind că El a fost perfect, nu a trebuit a face acești pași de a desvolta iubire. El a fost umplut

cu iubire de la început. El a fost la țintă de la început; încercările Sale au venit asupra lui de a determina că rămâne El credincios ori nu la ținta de perfectă iubire a lui D-zeu, și poporului Său precum și vrăjmașilor. Noi ori cum trebuie să alergăm, să stăruim, de a ajunge la țintă.

§2. Noi putem împărți ținta de alergare în patru părți, și zicem că în partea dintâi noi recunoaștem iubirea ca o cerere divină și trebuie să căutăm a o avea, care putem să o cuprindem totuși numai din punctul de vedere a datorinței. Noi recunoaștem o datorință de iubire către D-zeu ca Creturul nostru, El are drept a cere de la noi, supunere, o datorință de iubire către Domnul nostru dreptate; și o datorință de a iubi pe consăngenii nostri, fiind că noi recunoaștem că aceasta a fost bună voiața lui D-zeu.

§3. Al doilea parte calea de alergare ne duce pe noi puțin mai departe de țintă, așa că acelea lucruri cari de la început am căutat a le face dintr'o iubire de datorință, noi cu bucurie am considerat într'un mod apretuitor și nu chiar ca datorință. Noi după aceea am văzut că ceea ce Dumnezeu ne ordonează ca. Drepturi și datorințe sunt lucruri bune; cele mai nobile pricipuri despre care noi avem ceva cuprindere sunt în unire cu Dreptatea, iubirea, Înțelepciunea care Domnul ne-o rânduește și ne-o pune înaintea noastră, și din care timp am început a apretuții, noi am început a iubi pe D-zeu nu numai pentru că El e Creatorul nostru, dar în adăugare și cu deosebire pentru că noi am văzut că El posedă așa mărețe elemente de caracter cu care ne-au împărtășit și pe noi — corporațiunea noastră în fiecare favoare și bunătate. Acești cari dobândesc a doua parte de țintă a iubirei Domnului care nu numai că ne-a iubit pe noi mai întâi, și fiind că aceasta e datorință de al iubi, ci fiind că ochii înțelegerii noastre au fost deschși destul de a ne permite pe noi a vedea în depărtare din măjestatea glorioasă a caracterului Său, ceva din lungimea, adâncimea, lățimea Dreptății, Înțelepciunii, Iubirei și Puterii Creatorului nostru.

188 §1. A treia parte aparține la iubirea către Frați. De la început am iubit pe frați numai din datorință, precum și pe Părintele, numai într'un grad mic, fiind că frații au făcut mai puțin pentru noi; și noi recunoaștem aceasta că a fost voia Părintelui. Dar după ce venim a recunoaște principele Dreptății, și a apretuții pe Părintele, și a vedea că Părintele însuși ne iubește, deși greșelele noastre fără de voie nu le ia în seamă, inimile noastre au început să se lărgească și să se adâncească către frați; și din ce în ce am devenit vrednici a trece cu vederea ne-perfecțiunile și greșurile și petele lor, după ce am observat dorința inimei lor că nu e alta a umbla pe urmele Domnului Isus și în unire cu principele caracterului Divin. Iubirea frățească vine cu deosebire însemnată în umblarea noastră în experiențele zilnice. Dar, Ah! E dovedit că o mulțime mare din poporul Domnului n'au ajuns la aceasta a treilea parte a căiei de alergare după premiu la chemarea înaltă. E o mare lipsă de desvoltare de bunătate frățească, îndelungă răbdare, pe care Scriptura o cuprinde, și

care sunt de lipsă a fi încercate și probate în relațiunea noastră cu frații, apoi în relațiune cu Părintele și cu Domnul nostru. Noi putem vedea perfecțiunea Părintelui, și în El nu este ne-perfecțiune; noi putem recunoaște măreția Sa către noi, și cât de scurt ajungem noi. Dar când privim către frați apoi vedem în unul o slăbiciune și în altul altă slăbiciune; și apoi încercarea ne vine adese ori, spre a zice fratelui: "Stăi să-ți scot gozul din ochii tăi!" În loc de a recunoaște că de a scoate astfel de goz, a curăți gozurile aflătoare în frați e o dovadă că noi înșine avem o bărnă de ne-răbdare și ne-iubire care o purtăm în lăuntrul nostru. Cu cât mai mult ne apropiem de aceasta a a treilea parte de țintă, noi cu atâta mai curând ne vom scoate bărna din ochii noștri, — noi vom începe a observa slăbiciunile noastre, și apoi vom apreeni tot mai mult bogățiile harului Domnului către noi; și ne va influența pe noi tot mai mult în inimile noastre a produce Spiritul de umilință, liniște și nobilitate către toți; și aceasta eară ne învrednicește a trece cu vederea și a acoperi o multime de greșuri, o multime de ne-perfecțiuni în frați, pe atâta pe cât noi recunoaștem că de sigur sunt frați, până când recunoaștem că ei sperează în prețiosul sânge a Domnului, și caută a alerga pe această cale și la aceeaș țintă pentru acelaș premiu.

189 §1. A patra sau cea din urmă parte a țintei de alergare este iubirea perfectă către D-zeu, către frații noștri, și către toți oamenii, — și acesta e un punct pe care trebuie să l căuțăm cu toată sinceritatea de al dobândi. Noi nu avem a întârzia la cele-l-alte trei părți a țintei, ci să alergăm cu toată puterea liniștiți și cu energie. E un senz în care avem o iubire nu a "iubi lumea nici cele din lune; ci e un senz în care noi avem a iubi și a face bine la toți oamenii după cum avem ocaziune, și mai cu seamă la cei din casa credincioasă." (Gal. 6: 10) o iubire care cuprinde chiar pe vrăjmașii noștri. Această iubire nu nimicește sau anulează iubirea noastră către Părintele și principale caracterului Său, și iubirea noastră către frați, ci din contră să adauge și ne învrednicește a devini în puterea iubirei a bunei voiuță și a simpatiei către toate creaturile gemătoare, cari să chinue în dureri, așteptând după descoperirea fiilor lui, D-zeu. "Iubiți pe vrăjmașii voștri, și faceți bine celor ce vă persecută și vă urăsc." acesta e ordinul învățătorului până când nu am ajuns acest grad de iubire, până când nu iubim pe vrăjmașii, noștri, nu avem a cugeta că am juns ținta pe care Domnul a pus-o înaintea urmașilor Său. Nu, până când nu am ajuns a fi în asemănarea iubitelui Său Fiu.

190 §. Noi trebuie să jungem această ținga înainte de a fi vrednici de un loc la Creatura Nouă, și noi nu avem a aștepta că fiecare nraș a Domnului să ajungă la țintă chiar la moartea sa. Ci din contră, noi trebuie să așteptăm a ajunge cât mai curând să poarte în experiențele noastre ca creștini, și apoi a ne aminti de cuvintele Apostolului, "După ce-ați făcut tot apoi stați!" (Adecă nu

vă întoarceți Efes. 6:13). Nouă ni se cere probare în iubire după ce am ajuns la țintă; și în umblarea noastră statornică la țintă stăruind a dobândi în viața noastră aceea țintă, sau flămără, — care foarte va întări caracterul nostru. În această cu deosebire experiențele noastre vor corespunde cu a Domnului; pentru ca El nu a trebuit a alerga la aceea țintă, ci el a trebuit să lupte o luptă mună la *trată*, nu ca să fie înturnat de la țintă și ca să nu fie învinși de feliurite instrumente a Adversarului. "Eu mă sfoțez către țintă," zice Apostol; și astfel fiecare din noi se țină puternic spre țintă până c-ând dobădim, și să vedem că în toate încercările pe care Domnul le-a permis să vină asupra noastră, noi vom fi socolți de El ca invigători; nu cu însăși putea noastră ci ajutorul Răscumpărătorului nostru.

§2. Ispite vor veni în contra noastră de a ne întoarce de la perfecta iubire către Părintele, de a nu-i arăta deplină onoare și ascutare care i se cuvine. Încercări vor veni în privinta fraților de asemenea, de a să propune că noi nu permiten iubirea de a acoperi mulțimea de greșele a fraților noștri; — propuneri că noi nu am devenit provocați de acei cari ne-au învățat a iubi și a apreeni, și cu acei cu cari am învățat a simpatiza. Ispite vor veni ca să sgudue iubire noastră de la vrăjmași, după ce am învățat a iubi, — propunându-ne că sunt unele cazuri cari nu să țin de acestea și că iubirea noastră către ei să-și aibă capătul. Fericitiți voi încercând putem rămânea cu iubirea deplină, stăruind să dobândim a dobandi poziția care deja am dobândit-o, — luptând lupta cea bună; ținând statornic, spre viața eternă care ne este socotită prin Isus Domnul nostru.

"CUNOSCÂND ALEGAREA NOASTRĂ DE LA DUMNEZEU"
— Tesal. 1:4,5. —

"Sciind frați iubiți de D-zeu, alegerea voastră. Căci Evanghelia noastră nu a fost la voi numai în cuvânt, ci și în putere și în Spiritul Sfânt, și cu multă siguranță; precum și știți în ce chip ne-am purtat între voi și pentru voi."

191 §. ÎN STUDI ÎN SCRIPTURI Volumul al 5-lea capul al 9-lea e arătat ce compun semnele, dovezile că noi suntem fiii lui D-zeu; și anume conceperea noastră de Spiritul Sfânt; sigilarea noastră. Aceasta noi nu vom repeta-o aici, ci numai pe o cale generală tragem atențiunea la fractul că ori cine i'a parte la această alegere are feliurite dovezi prin care să poate cunoaște nu numai de el însuși, dar mai demult discernut de către "frați" cu care vine în antigere. E o putere precum și o solie în această alegere. Această veste de alegere, sau chemare, ori "cuvânt", nu e numai Evanghelia sau vestea de bucurie mare la clasa aleasă, ci aceasta e mai mult pentru ei: e puterea lui D-zeu care lucrează în cei îndemni de a voi și a face bună plăcerea Sa. Acesta aduce celor alor și, Spiritul Sfânt și multă asigurată, și ei pentru aceasta sunt gata pe ori ce cost a trâmbița cuvântul lui D-zeu.

§2. Apostol scrie către Coloseni (3:12-14) cu privire la această clasă aleasă a Creaturei Nouă, zicând: că așa unii să pună în lături toate pretinderile vechi și să

cie o socoată nouă cu care să recunoască pe membrele cele alese nu după naționalitate, nu după dominațiune ci a recunoaște pe toți cari sunt în *Christos*, și apoi fiind aleșii ca Creatura Nouă. El zice, "Trageți-vă la o parte ca niște aleși a lui D-zeu, și fiiți și iubiți, supuși miloși, buni umiliți, blânzi, îndelung răbdători, ertători unul altuia dacă unul are ceva contra celui-l-alt după cum *Christos* va ertat vouă, așa faceți lângă toate acestea (dobândite) puneți-vă iubirea care este legământul desăvârșit."

§3. Domnul nostru, despre Biserica aleasă, ca de una întrecă arată că feliurite încercări și ispite trebuie să vină asupra lor, și să pare că aceste încercări vor deveni tot mai mari la încheerea Vârstei Evanghelică, și că ei vor fi permiși așa departe încânt să fie înșelați toți afară de cei "foarte aleși." — Matei 24:24, vezi STUDI IN SCRIPTURI Volumul 4 cap5.

192 §1. E o încurajare în acești timpuri să înțeles că acei "foarte aleși" vor avea o abilitate și o minte superioară prin care să poată discerne feliurite înșălăciuni ale Adversarului în ziua aceasta rea; nici nu dă de înțeles că ei vor fi dobândit perfecțiune de a putea controla vasele lor pământeste așa încât ei să nu poată greși; din contră să înțelege că la acei cari rămân în *Christos* în har îndestulător, în înțelepciune îndestulătoare, ajutor îndestulător le va fi dăruit în timpul de lipsă. Ce fel de mângăere e în acestea pentru toți cari au arlecat după adăpost la speranța lor în Evanghelie! Ce fel de încredere de a simți în ancorarea din lăuntrul văleii "Creșterii" în *Christos*! Astfel mai dinainte hotărâtă mângăe, întărește după cum Apostol declară, "Precum ne-a ales într'insul mai dinainte de întemeerea lumii ca să fim noi sfinți și neprihăniți înaintea lui în iubire; mai'nainte hotărândune spre lauda mariei harului Său care ne-a miluit în cel iubit; cari avem răscumpărare prin sângele lui, ertarea păcatelor după bogăția harului Său; pe care la Prisosit cătră noi în totă înțelepciunea și pricepera; Făcându-ne cunoscut misterul

voiei Sale după bunăvoință Sa. Care a hotărât în Sine -și; Pentru pregătirea plinității timpurilor ca să se întrunească toate în *Christos* cele din ceri și cele de pe pământ; în cel care am primit și moștenirea, mai nainte hotărâtă fiind după bună voința celui ce lucrează toate după sfatul voiei sale." — Efez 1:4-11.

"PRIN MULTE STRĂMTORĂRI AVEM A INTRA IN IMPĂRĂȚIA CERULUI."

§2. Lipsa pentru stăruință și învingere în edificarea caracterului pe care D-zeu a atârnat-o la chemarea celor "foarte aleși" Creatura Nouă nu e paralel în natură. Următoarele ne servesc ca o ilustrație:

§3. S'a spus despre un om care dorea a ajuta pe un fluture de mătasă în prinderea insectelor prin care a reușit a dobândi o larvă pe care o atârname în librăria sa toată iarna. În primăvară aflară că această larvă voia să iasă afară din găoace dar borta esirei era așa de mică încât larva să sforța fără nici o speranță, dar el lărgit-o cu forfecțele. Si astfel această larvă frumoasă a eșit afară bine, dar nu putea sbura, cineva iar fi spus mai târziu, că sfortările sunt necesare de a forșta corpul larvei subt aripi. Scăpând-o de la sfortarea esirei din găoace a fost un greș pretenos. Sfortarea a fost de a mântui larva de a nu se chinui. Moralitatea e învederată. Sfortările pe cari oamenii trebuie să le facă pentru dezvoltarea unui caracter bun temporal fără de care nu ar putea fi. Incă e foarte bine că trebuie să ne luptăm pentru bogății spirituale.

193 §1. Noi deja am arătat în Volumul 1 STUDI IN SCRIPTURI de tot lămurit unde e explicat învățătura despre "harul liber", care va fi deschisă, cât de curând cei aleși vor fi compleți și măriți. În decursul de O Mie de ani vor fi "semânța lui Abraam" și binecuvânta toate familiile de pe pământ, cu deplină osaziune de a putea dobândi caracter perfect, spre o complectă restatornicire a vieții eternă.

(Va urma).

IN TREBARILE DIN VOLUMUL AL 6-LEA, CAP IV.

(CAUTĂ-LE DUPĂ PAGINĂ DIN Volum și paragraf, pagina (P), paragraf (§).

(1) Explică învățătura despre alegerea după cum e înțelesă în general într'un mod greșit. P 163.

(2) Pe scurt adeverește privirea corectă și suportată de Scripturi. P 164 §1.

(3) Suferit-ua cei ne-aleși vr'o vătămare prin alegerea Creaturii Nouă de D-zeu? Dă ilustrații. P 164 §2.

(4) Fă deosebire între cei "aleși" și "foarte aleși." P 165 §1.

(5) La ce fel de clasă să întrebuițeze Scriptura din 1 Ioan 5:16? P 165 §2.

(6) Cum o descrie Apostol Petru și Iuda această clasă? P 166 §1.

(7) Pentru ce e cu neputință pentru clasa amintită în Ebrei 6:4-9 de a să re-înoui spre pocăință? P 166 §2.

(8) Pe când din partea acestor două clase să fac păcatele de bună voie, cum sunt referate în Ebrei 10:26, 27, 31, să deosebesc de Ebrei 6:4-9? P 167 §1, P 168.

(9) Ce fel de clasă e referată ca "și Compania Mare, și cum lipsesc ei de a fi cei "foarte aleși"? P 168, 2.

(10) Explică parabola legătură cu Creatura Nouă. P 169 §1.

(11) E îndestulător ca noi să dobândim un loc printre coardele adevărate a Viei? Dacă nu e ceva mai mult de lipsă? P 169 §2.

(12) Amintește alte alegeri din trecut, aduse la atențiunea noastră prin Scripturi, și arată diferența cea mai principală acestea și a Creaturii Nouă. P 170.

(13) Aplicatu-sau unele din alegerile din trecut în oare care senz la viitorul etern a vre unei persoane? P 171 §1.

(14) Arată tipurile (inchipurile) a lui Iacob și Esau în privința alegerii. P. 171 §2.

(15) Ce este cugetul propriu în această adevărire, "Pe Iacob am iubit, și pe Esau am urât?" (Rom. 9:15). P. 172 §1.

(Va continua)

"SPERANTA BUNA" A D-VOSTRĂ PE ANUL 1920

(Planul aci propus noi' desemnăm "Speranțele Bune, "pe-
ntru că nimic actul ne e promis; numai speranțele bune a D-
-Voastre sunt expresate. Bazate pe pe prospectele anului viitor
după cum ele apar'naiea D-Voastră acum. Planul nu
numai s'a dovedit foarte beneficitor cauzei Adevrului, ci,
deasemenea, așa a binecuvântat pe cei cu speranță în anii
treceți de noi li recomandăm tuturor ca și Scriptural și bun.
Acel cari dorește a se folosi de acest plan se umple amândouă
aceste memorande. Una se fie păstrată pentru re-amințire;
ceal-l-altă se fie trimisă nouă.

TURNUL VEGHETOR, SOCIETATE DE BIBLII SI TRACTATE

Iubiți frați: Eu am cetit cu interes despre deschiderea
STUDIILOR și aducația în lucrul Evanghelic atât în țeara
aceasta cât și în țările din străinătate. Mie nu-mi lipsește
a vă spune că eu sunt interesant a respândi Vestea de Bucu-
rie mare în privință lătimel, lungime, adâncime și înălțime
Iubirei mântuitoare după cum e expresată pentru noi în Pla-
nul Vârștelor lui D-zeu.

Eu sunt zelos a mă întrebuița pe mine însumi, toată
puterea mea și talanții mei, voacea mea și timpul meu, banii
mei și înrăurirea mea spre a putea aduce și pe alți la ace-
astă cunoștință, care așa de mult a fericit, încurajat și a mî-
gălat inima mea și a întărit picioarele mele pe Stînca Chri-
stos Isus.

Am considerat cu îngrijire, și m'am rugat ca să fiu in-
struit, spre a ști cum să întrebuițez talenții mei mai mult
pentru mărirea Răscumpărătorului meu și pentru serviciul
poporului Său—cari sunt încă orbiți prin tradițiunile omene,
ști, cari slăbănesc după "Cuvântul Bun a lui Dumnezeu,"
și cei cari sunt goli și ne având halna dreptății lui Christos,
neîndreptățiți, cari stau în strănețele lor murdăroase (drep-
tatea lor). Eu m'am hotărât că pe atât pe cât î-mi ajung
banii și talanții mei, eu voi urma regula care așa clar e
așezată pentru noi de către marele Apostol Pavel (1 Corinteni
16:2), și voi pune la o parte în fie care înția zi a săptămănei
din ceea ce Domnul mi-a dat ca să prosperiez în decursul
săptămănei trecută. Din acest câștig eu doreș a ajuta la
vre câteva părți în lucrul Domnului pe pământ după cum lucr-
ul acum a în lucrare ori după cum ar fi de lipsă a timp,
ni preste anul întreg. Astfel de întrebuițări oin contribuțiile
mele să pot face după cum va fi arătat mai jos pe această
pagină.

Din contră, eu nu pot judeca înainte or a spune parti-
cular cât mă va învrednici bunătatea lui D-zu de a pune la o
parte în fie care săptămână, și bine înțeles că suma propușă
are a fi numai o propunere ori o speranță, bazată pe pro-
spectele din prezent. Scopul meu ar fi de a contribui mai
mult de cât s'ar propune aici; și în caz ne-reușind eu a face
astfel, Dumnul știe inima și sirguința mea.

Singurul meu scop de a hotărâ înainte ceea ce eu aș
fi în stare a face în această cauză e de a ajuta pe acel cari
sunt însăreinați în lucru de a publica și a traduce litera-
tura și a ținea adunări publice ș.a., de a forma prețurile
la cele de lipsă, și a putea încheea contracte (cu tiparul ș.
a.), cu unele idei de despre ce eu voin fi instare a ajuta în
acest măret lucru.

Judecata mea prezentă e că îndecursul anului prezent, prin
negarea de sine și prin purtarea crucei mele, eu voi fi în
stare de a pune la o parte în fie care înția zi a săptămănei
pentru lucrul de misiune din țeară și străinătate (de a ajuta
la traducerea STUDIILOR IN SCRIPTURI în mai multe lim-
bi, și a înălții speșele fraților cari sunt trimiși de a pre-
dica planul lui D-zeu de Mântuire, și în general de a fi spesați
cum ofierii Societății vor afla de bine) propunere a mea e de
a da săptămănal suma de

Tot sau ori ce dar dat din partea mea să fie întrebui-
tat ca pret de subscriere la TURNUL VEGHETOR (WATCH
TOWER) de a fi trimis în scrisii Domnului și la alții, du-
pă cum ofierii Societății vor afla de bine.

Ca lucrul să nu fie împedecat, eu mă voi sirgii a vă tri-
mite ceea ce voi avea pus la o parte pentru această cau-
ză la fie care încheere a fie cărui partr de an. Eu voi pre-
găti un Mandat Postal ori un Check (cambiu) prin Bancă ori
express, cum voi afla mai potrivit, și voi adresa epistolă la

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

124 Columbia Heights, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

(Roumanian Department)

(Numele)

(Oficiul Postal)

(Statul sau Provincia)

Țeara

"SPERANTA BUNA" A D-VOASTRA PE ANUL 1920

(Planul aci propus noi' desemnăm "Speranțele Bune, "pe-
ntru că nimic actul ne e promis; numai speranțele bune a D-
-Voastre sunt expresate. Bazate pe pe prospectele anului viitor
după cum ele apar'naiea D-Voastră acum. Planul nu
numai s'a dovedit foarte beneficitor cauzei Adevrului, ci,
deasemenea, așa a binecuvântat pe cei cu speranță în anii
treceți de noi li recomandăm tuturor ca și Scriptural și bun.
Acel cari dorește a se folosi de acest plan se umple amândouă
aceste memorande. Una se fie păstrată pentru re-amințire;
ceal-l-altă se fie trimisă nouă.

TURNUL VEGHETOR, SOCIETATE DE BIBLII SI TRACTATE

Iubiți frați: Eu am cetit cu interes despre deschiderea
STUDIILOR și aducația în lucrul Evanghelic atât în țeara
aceasta cât și în țările din străinătate. Mie nu-mi lipsește
a vă spune că eu sunt interesant a respândi Vestea de Bucu-
rie mare în privință lătimel, lungime, adâncime și înălțime
Iubirei mântuitoare după cum e expresată pentru noi în Pla-
nul Vârștelor lui D-zeu.

Eu sunt zelos a mă întrebuița pe mine însumi, toată
puterea mea și talanții mei, voacea mea și timpul meu, banii
mei și înrăurirea mea spre a putea aduce și pe alți la ace-
astă cunoștință, care așa de mult a fericit, încurajat și a mî-
gălat inima mea și a întărit picioarele mele pe Stînca Chri-
stos Isus.

Am considerat cu îngrijire, și m'am rugat ca să fiu in-
struit, spre a ști cum să întrebuițez talenții mei mai mult
pentru mărirea Răscumpărătorului meu și pentru serviciul
poporului Său—cari sunt încă orbiți prin tradițiunile omene,
ști, cari slăbănesc după "Cuvântul Bun a lui Dumnezeu,"
și cei cari sunt goli și ne având halna dreptății lui Christos,
neîndreptățiți, cari stau în strănețele lor murdăroase (drep-
tatea lor). Eu m'am hotărât că pe atât pe cât î-mi ajung
banii și talanții mei, eu voi urma regula care așa clar e
așezată pentru noi de către marele Apostol Pavel (1 Corinteni
16:2), și voi pune la o parte în fie care înția zi a săptămănei
din ceea ce Domnul mi-a dat ca să prosperiez în decursul
săptămănei trecută. Din acest câștig eu doreș a ajuta la
vre câteva părți în lucrul Domnului pe pământ după cum lucr-
ul acum a în lucrare ori după cum ar fi de lipsă a timp,
ni preste anul întreg. Astfel de întrebuițări oin contribuțiile
mele să pot face după cum va fi arătat mai jos pe această
pagină.

Din contră, eu nu pot judeca înainte or a spune parti-
cular cât mă va învrednici bunătatea lui D-zu de a pune la o
parte în fie care săptămână, și bine înțeles că suma propușă
are a fi numai o propunere ori o speranță, bazată pe pro-
spectele din prezent. Scopul meu ar fi de a contribui mai
mult de cât s'ar propune aici; și în caz ne-reușind eu a face
astfel, Dumnul știe inima și sirguința mea.

Singurul meu scop de a hotărâ înainte ceea ce eu aș
fi în stare a face în această cauză e de a ajuta pe acel cari
sunt însăreinați în lucru de a publica și a traduce litera-
tura și a ținea adunări publice ș.a., de a forma prețurile
la cele de lipsă, și a putea încheea contracte (cu tiparul ș.
a.), cu unele idei de despre ce eu voin fi instare a ajuta în
acest măret lucru.

Judecata mea prezentă e că îndecursul anului prezent, prin
negarea de sine și prin purtarea crucei mele, eu voi fi în
stare de a pune la o parte în fie care înția zi a săptămănei
pentru lucrul de misiune din țeară și străinătate (de a ajuta
la traducerea STUDIILOR IN SCRIPTURI în mai multe lim-
bi, și a înălții speșele fraților cari sunt trimiși de a pre-
dica planul lui D-zeu de Mântuire, și în general de a fi spesați
cum ofierii Societății vor afla de bine) propunere a mea e de
a da săptămănal suma de

Tot sau ori ce dar dat din partea mea să fie întrebui-
tat ca pret de subscriere la TURNUL VEGHETOR (WATCH
TOWER) de a fi trimis în scrisii Domnului și la alții, du-
pă cum ofierii Societății vor afla de bine.

Ca lucrul să nu fie împedecat, eu mă voi sirgii a vă tri-
mite ceea ce voi avea pus la o parte pentru această cau-
ză la fie care încheere a fie cărui partr de an. Eu voi pre-
găti un Mandat Postal ori un Check (cambiu) prin Bancă ori
express, cum voi afla mai potrivit, și voi adresa epistolă la

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

124 Columbia Heights, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

(Roumanian Department)

(Numele)

(Oficiul Postal)

(Statul sau Provincia)

Țeara